

● M. Nihat Malkoç

Yorgun Düş(ünce)ler

BBir (z)amansız efkâr çöktü yüreğe
Gece yorgun düştü, tan yorgun düştü
Gözlerim kanlı yaş döktü yüreğe
Mâzi yorgun düştü, ân yorgun düştü

Dem vurma ey gönül niçin, nedenden!
Sual olunur mu geçip gidenden?
Seneler intikam aldı bedenden
Beden yorgun düştü, can yorgun düştü

Önce nazar, sonra el ettin gülüm!
Bir ömür kendine kul ettin gülüm!
Bir girdin bir çıktın, yol ettin gülüm!
Yolcu yorgun düştü, han yorgun düştü

Sevda tohumları yandı, çürüdü
Yürek küle döndü, ateş bürüdü
Deli aktı kanım, beyne yürüdü
Damar yorgun düştü, kan yorgun düştü

Damlanın içinde ummanı gördüm
Yanmayan ırada dumanı gördüm
Kanayan yarada dermanı gördüm
İffet yorgun düştü, şan yorgun düştü

Düştüm ey vefasız, düştüm diline!
Gönlümü bağladım zülfün teline
Kapıldı hakikat zannın seline
Gerçek yorgun düştü, zan yorgun düştü

